

VAN OVER DE IESSEL

JULI 2020

met in disse editie:

- *Diny Groothalle: 'Corona'*
- *Albert Greveling : 'Toekomst is een kleine stap'*
- *Corrie Overmars: 'De olde maten'*
- *Henk Vos: 'Gien held'*
- *Henk Hooijer: 'Sunterklaos'*
- *Fenny Martens: 'Coronavirus'*

Colofon

- Joargaank 10, Nummer 03
- Utgave: 1 juli 2020
- Deur: SchrieversBond Overijssel

Redactie: Henk Hooijer

Redactieadres: henkhooijer47@kpnmail.nl

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk.

Foto's: Diny Kloek
of een bi-jdreage van de auteur.

Volgende editie: 1-10-2020.

Inhold

Titel	Schriever
Veurblad	
Colofon	
Inhold	
Van de redactie	
Corona	Diny Groothalle
de kop in 't zaand steken	Femmy Woltman-Groen
Coronavirus	Fenny Martens-Berends
Gien held	Henk Vos
De olde maten	Corry Overmars
Het meisje van dertien	Bert Wolbert
Rust	Femmy Woltman-Groen
Toekomst is een kleine stap	Albert Greveling
Een foto	Herman Kampman
Zwoor weer	Riek van der Wulp
Verloren melodie	Diny Kloek
Sunterklaos	Henk Hooijer
De klokken luudt de tied weg	Mineke Mollink

Van de “redactie”

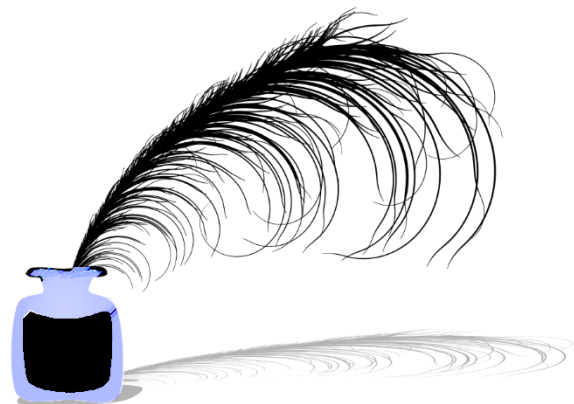
Redactie heb ik maar tussen aanhalingstiekens ezet, omdat dit digitale blad gien echte redactie meer hef.

Ik verzamele nou de bijdragen van de verschillende schrievers, maak hier een selectie uut en stuur dat deur naar Diny Kloek en Alien Valk, die mit zien beiden veur de lay-out zorgt. Dizze dames bint allebei onderwiezeres ewest. Zij zult vaste in de angeleverde teksten wel ies een foutie ontdekken en dat veraanderen, maar verder bint de schrievers zulf verantwoordelijk veur heur teksten.

A’j reageren wilt op ien van de artikelen, kun’j dat doen deur op de link “[Abonneer oe hier op Van Over De Iessel](#)” te klikken. In de mail die dan opend wordt kun’j oen op, en/of anmarkingen kwiet. Ik zorge dat dat dan bij de betreffende schriever trechte komp.

En d’r is jammer genog nog wat veraanderd. A’j - net as ikke - bij het verschienen van een nije “Van Over De Iessel” as eerste op zuuk gungen naor de strip van meneer Achterkamp, dan mu’k oe teleurstellen. Er bint gien nije strips meer. De makers bint d’r mit éstopt. Eeuwig zunde, a’j het mij vraogt.

Veul leesplezier en vriendelijke groet,
Henk Hooijer

Corona

Op 't moment det ik dit stukkie instuure is 't mei 2020 en wiej zit met mekaar nog in de Corona-tied,
 de maatregeln bint net iets versoepeld.
 Mien gedachten goat terugge noar Oald en Niej 2019-2020, toen wiej mekaar allemoal de beste weansen veur 't nieje joar stuern.
 Die weansen blieft natuurlijk onveraanderd, maar hoe bizar is de nieje realiteit..... het is mei en wiej mut noadeanken oaver een 1,5 meter maatschappij.
 Wiej haddn heel aandere plannen, der zol feest kommn umdet het dit joar precies 75 joar e'leden is det Nederland is bevrijd.
 In disse tied dringt een paar dinge nog es weer extra tot mij deur: hoe belangriek Vrijheid is en het besef det het leam niet maakbaar is.

Een völs te mooien naam
 veur disse misselijke kwoale
 iej volgt het niejs en deankt mien God,
 hoe giet dit allemoale

De Vrijheid is beparkt
 maar ik kan nog noar buuten goan
 doar hef de lente letterlijk
 de weareld veur oons lös e'doan

Hoe schrill noe ook veur oons 't contrast
 met de berichten die oons raakt
 ik deanke an mien oalders,
 zie haddn de oorlog met e'maakt

Hear motto was aaltied um
 de haande uut de mouwn te hooln
 en wat ze mij ook learn:
 de haande voln

Hellendoorn, maart 2020 -Diny Groothalle.

Mei 2020

De kop in 't zaand steken .

Zo of en toe steek ik de kop in 't zaand. Wil niks meer euren of zien van dat verschrikkelijke monster die de wereld over raost en die heel veule slachtoffers mek en de wereld op de kop zet. Het is niet te begriepen.

Gien ien beeld over oorlog en over bevrijding wil ik meer zien. Niks meer lezen over de dizze oorlog mit een vijand die wi'j niet zien, en die wi'j mit ons allen moeten verslaon, veur zover dit meugelijk is. Veur even van de butenwereld of esleuten maar.... ik wete donders goed, er is gien ontkoemen an wanneer a-j de nekke weer strekken, want er is niks veraandert.

Ie keren trôgge naor intensive care , quarantaine , overledenen en heel veule verdreet.

Het verbod, 'blijf binnen,' is schienbaor nog niet bi'j iederiene bin-n edrungen, maar hopelijk is dit in de loop van daegen wel het geval. Het valt ook niet mit a-j op een flat zitten mit kleine kiender. Kiender moeten in vri'jheid huppeln en springen, en waor laoten ze die energie. Kunnen olders dit nao weken nog an zodat overspanning buten de deure blef.?

Op iene klute de daegen deurbrengen, nee het valt niet mee, maar het minste is, het **moet**. Die virus moeten wi'j de baos blieden. En hoe doen wi'j dat?

Dan de vraoge, kunnen de ziekenhuizen dit an. Veule waardering en respect veur al het verplegend personeel, die patienten verzorgen, begeleiden, kortom, veur de hele medische wereld.

Daor hangen wi'j van of. Wanneer die uutvallen is alles verlore.

Zeker respect veur alle supermarkten waor het personeel er alles an dot om ons veilig te veurzien van levensbehoefen.

Gieter is in korte tied een spookdorp eworden. Zo stille ef het nog nooit ewest. Ook zonder toerisme niet. Er was altied wel wat bi'j 't pad of in de graachte maar zo het now is, dat is niet veur te stellen.

Hoe komt men de tied deur en wanneer komt er een ende an. Toch maar optimistisch blieden en de moed niet laoten zakken. Wie wet komp er nog een mooie zomer die het leed een beetje kan verzachten.

Wanneer de oorlog mit het coronavirus is ewonnen, dan pas kan het bevrijdingsfeest van 5 jaor oorlog evierd worden.

De herdenking op 4 Mei is wel zeker deur egaon maar dat gebeurde in alle huuskaemers en veur de televisie. Strijders herdenken. Zij die vielen veur onze vri'jheid maar ook zij die onderduikers onderdak beuden mit gevaor veur eigen leven.

Niet te vergeten de koeriers(sters), deur haat edreven, hoe die dit mit de dood mossen bekopen. Waardering veur eigen bewoners, en overal in Nederland, die onderduikers en- of Joden, een plek gaven waor ze veilig waren. Hier stond medemenselijkheid boven an.

Wi'j daenken an iederiene die veur de bevrijding hun leven em-m egeven of op 't spel em-m ezet.

75 jaor bevrijding, maar now mot die onzichtbare vijand Corona, nog overwunnen worden. Hope olln is het ienige wat a-j kunnen doen en mit die hope in 't achterheufd kreg het lied van de Groningse troubadour Ede Staal nog meer betekenis:

“Het is nog nooit, nog nooit zo donker west of het wordt altied wel weer licht.”

Femmy Woltman-Groen.

Coronavirus

Mangs dan löt het niejs mij schrikken
Wat oons noe wear tewachen steet
Met det gevaarlike coronavirus
En hoo het met oons gezondheid geet.

Vleermoesen dreagn det coronavirus
Chinezen diej det as delicatessse et
Det virus was op de markt in Wuhan
Doardeur bint völle meansen noe besmet.

In China stampet ziej in tien daege
Nen ziekhuus doar zo uut de grond
En ok zaagn wiej völle Chinezen
Met oalmoal kappies veur de moond

Zieken doar wödden of gezönderd
moggen uut heur omgeving neet vot
bij ne ieder num ziej de temperatuur op
Zo raakn det China helemaal op slot.

Het coronavirus gun oawer de weareld
Mar het argste det veur oons is
Er is nog gin medicien ondekt noe
Doaromme git het vake hemoa mis.

Noe heerst er angst bin oons Europa
Ok de beursen bint al edaald
En bij Exen bint lööge schappen
Wiej bint het diej de rekkene betaald.

Oonze haande mut wiej good wassen
A'w meka ne haande hebt egeem
Goai op visite bij de familie
Mag iej neet meer drie kussies geem.

Noe zet det dodelike coronavirus
Heel oons leven op de kop
Angst det wödt oons an eproaten
Wanneer hoald ziej doarmee op.

Fenny Martens Berends.

Gien held

Een oorlog kent gien grote “held”.
Hooguit jongelu die in’t gevecht niet starft.
Alleen et aantal doden is wat telt.
Dat wordt bi-jeur noasten in de ziele karft.

De zogenaamde “held” dat is een vrouw, een man.
Die van de overheid mut doden op het veld.
Uut zulfbehoalt um dat et niet aandere kan.
Blijft ze in léém, bint ze veur’t volk een “held”.

Een blikkie kriegt ze op de jas è-speld.
Een symbool van heur beteunde moed.
Ze wordt toe è-spreuken as een “held”.
Mar ’t gemis van kameroaden is veurgoed.

Ök postuum wordt er nog over moed en trouw vermeld.
Een noaste die een lintie in ontvangst mag neem.
Ök in de eulogie is sprake van een “held”.
Allemoale mooie proaties over een verleuren leem .

Loat ‘goede doelen organisaties’, burgers, ‘overheden’.
Zich bezig hoaln met stoppen van geweld.
Die doarveur zorgt mag met goald worden bekleden.
Dan hoeft er nooit meer ien te starm als “oorlogsheld”.

4 juli 2010

Henk Vos

Dedemsvaart

De olde maten

Zacht weijd de wind
't geluud van de natuur
van blágies, van een kind,
van 't dik gepluumde riét.
't Vermuude blad an boom
en struke kleurt nog niet.

Op Gods gazon
grazen zwart witte kóénn
woar iéns 't vène begon,
de zonne gef de grond
zien stralende warmte
tut an de oammdstond.

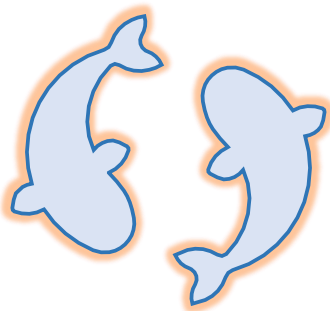
Een wespe góést
lawaaïig um mien eufd,
't libellepaartien sóést
verlaat verliefd, anién
geköppeld bli-j gezindt,
ier geldt, de liefde wint.

*Geschreven achter de werkschuur 'Bid en Werk'
.Corry Overmars.*

Het meisje van dertien

Kleandochter Roos is vurige moand 13 joar oald wörden. Zee döt de 2e klas van ne Engels-Nederlandse talige opleiding van de HAVO-VWO en is duur de corona al roem ne moand in hoes. Het contact met de school geet lauter via het internet. Kottens mos ze vuur het vak Biologie 'n Engels verhaal schrieven woarin de lesstof an bod mos kommen. Zee mog der nen eagen dreai an gevven. En dat hef ze doan en het is 'n heel apart en biezunder verhaal wörden. Now heb ik bepaalde intieme weur anholden zoas ze in het Nederlands wördt broekt. Het Twents hef doar gen good alternatief vuur, het wördt dan luk min. As Twentenaren los wie dat zoa op: 'Bij Annie zijn de baarmoeder en eierstokken weggenomen', wördt in het Twents:

'Bie Annie hebt ze alles votnömnen'.

Het dagboek van Sammy de spermacel. - duur Roos -

Leef dagbook, het is vandaag nen helen biezunderen dag. Wil ie het wetten? Ik deank het wal!

Mien moat Jimmy en ik disseln hoo nen eicel der wal nich oet kon zeen. Wie fantaseerden der mangs oaver en hadden völle doare ideeën. En net of het zoa wedden mos gung op 'n moal de deur van de penis los en Jimmy, ik en nog heel völ aandere spermacellen, ik neum ze spermies, gungen der van tusken oet. Ik dacht dat wie in de vagina terecht wadden kömnen, het was der groot, mer duur de völle spermies zatten wie kort op mekaar en leek het kleaner. 'Wauw, dit is de eerste moal dat mie dit oaverkoomp', röap ik teggen Jimmy. Ik was zoa opgewunden dat ik vergat te zwemmen. En vot was Jimmy. 'Jimmy', schreeuwen ik, mer gen bescheet. Foetsie. Ik zwöm verdan en kwam in de baarmoederhals. Het was der klean en plakkerig, alman knokken vuur zichzölf. Wie zwömmen en zwömmen en kwammen in ne aandere ruimte. Het was de baarmoeder en den völ mie teggen. Ik har ne vuurstelling van 'n mooi park, mer dat was het nich, wal völ kleuren rood en roze. Hurry-up gung het weer en doo zag ik Jimmy in de wiedte. Ik schreeuwden zien naam 'Jimmy, Jimmy', mer hee heurden mie nich. Leef dagbook, ie mot weten, in de penis döaden Jimmy en ik vaak zwemwedstrieden, ik verleur bienoa altied, mar now zwöm ik vuur mien leaven. Linksof duur 'n eileider, slingerend en doo wadden doar dee trilhöarkes en dat wörden der al mer meer. Het was 'n gewossel en Jimmy was oet zicht. 'Ooh nee' zer ik teggen miezölf, dat mie dat mot oaverkommen. Wet ie leef dagbook, ik heb hier wal eens van dreumd. Mer ik har geluk. Jeffrey ne aandere spermacel hef mie der oet hölpen. Tehoap gung het verdan. En doo was doar dee eicel! 'Allemachtig wat mooi', zer ik teggen Jeffrey. 'Jimmy en ik hadden der ne heel aandere vuurstelling van'. 'Huh', zer hee, mer ik har gen tied um hem bescheet te doon, ik wol zoa rap möggelijk noar dee eicel. Wat 'n drokte, alle spermies wollen dat ok. De stress slöag too bie mie en ik zochten 'n aander pad en woarchtig het lukken. En doo gung alles heel rap, mienen stet gung der of en doo ik rond keek was ik alleen. Hoera! En doar was ze, mien leefste en wat was zee mooi! Ik gung noar ear too en doo wie wadden verbunden. Tehoap met zien beaden. Het was het mooiste moment van mien leaven. Dit was het vuur vandaag mien leef dagbook, Doe!

Bert Wolbert

Rust

Een rimpelloze
weerspiegeling
weergef de rust
van de dag

Elk woord
elk gebaor
lost op
in de rust van de dag

Femmy Woltman-Groen

Toekomst is een kleine stap...

stille plaaties van olde kaorten
 drukk-n een stempel op de tied.
 'Oge bomen verkleinen de 'uuzen,
 maken de straote smaller.

Leilindes um-armen de gevels,
 dempen 't geluud van de umroeper
 en ratelende karren.
 Achter de bomen is ruimte
 veur roddel en achterklap.

Toekomst is 'n kleine stap
 van toen naor nouw,
 nouw wi-j ook niet meer weet-n
 waor as et 'én giet.

De ruimte 'et zelfde,
 't plaatien on-'erkenbaar.

Albert Greveling
 Zwartsluis

Een foto

Ik vun een foto van oald Heldern
mien dörpie vol van gloed en glaans
't is een oale zwart-wit foto
maar de kleuren bint noe aans.
Mien dörpie is noe löög en stille
het is ter koald en onaangenaam
niks gin vertier en niks gin wille
de luu bedrukt achter hun raam
en ook de Regge lacht niet meer
een Helders fees zal der niet wean
en dan vin ik noe die foto weer
de corona maakt oons klean

Herman Kampman -Hellendoorn-

ZWOOR WEER

't Liekt wel of de zwærte lucht verskeurd zal wörn umme een monsterlijk gedrocht geboorn te loatn wörn.

Vanmörn vrog was de ni-je dag nog vol'estroomd met parelmoern beloftn, maer ad al dat moois niet woor kunn maekn.

Oe meer de dag vörderde, oe benauwder en drukknder 't wörde.

De neture was d'r stille van. Meins' en dier addn last en zelfs de boomn leekn vermuuid te zuchtn.

Ook Barend ef d'r muuite mee. Zien oor is klam en een lösse krulle angt vochtig op zien veureufd. I-j ef de mouwn van zien over'emd wat nietelig op'eruuld. Beide veurraemn van d' auto bin noar beneedn edraeid, maer ook al redt ie op disse binnwæg zowat tachtig, 't brengt gien enkele verkoelige, 't is buutn net zo zokerig as binn.

Automatisch skaekelt ie terugge veur een bocht en eevn vanzelf gef ie weer gas.

Zien oog n wörn noar ræchtsveur etröckn woor as de lucht nog driegndr vörmn annemp. De wolkn tusekn deur mekaere en 't geiel dut angstig an.

"Een slim skip met zoer' appels," prevelt ie zæchies en richt dan zien blek weer op de wæg.

Verskeidn boomn soezn um verbi-j en in zien eufd eurt ie de stemme van zien moejer, die al joorn uut de tied is, zaegn: "Nooit met zwoor weer onder een boom goan skuuln eur Barend, tante Griet is d'r vrogger zowat mee'egoan! 't Is nog net goed ofeloopn... maer nooit onder een boom goan skuuln..!"

Zien moejer... tien jaar al weer... 't was trouwns maer goed dat ze al die ellende van ofgeloopn tied niet mee ad oevn te maekn... zie zol 't nooit begreepn ebbn.

Wat körzelig vref ie met d' aand over zien gezechte en prebeert zo zien zörgn wæg te striekn.

Dat 't now zo goan mos... zo sluupnderwies.

Eerst onbegrip... dan een kelte en opies... over leek 't wel! Maer de kienders, dat is 't slimste. I-j muut 'r niet an deinkn dat ze niet meer daegelijks um um èn zulln weezn.

De ræchter zal ze aandere vaste an eur toewiezn as ze uut mekaere zoln goan... zie bin nog zo klein en i-j is alle daegn van uus... zie niet!

't Zwiet brek um uut en de autostoel plakt as een kloppe kleverige kauwgom an zien rögge. I-j prebeert een bietien te verskekkn maer 't elpt weinig.

De eerste slag vælt drect met 't lechtn, zonder ienig gerommel veurof gelieke met een poeste wiend.

't Overvælt um.

Metiene dr'op kump de reegn, ook zonder ienige waerskouwige.

Barend kump aandn te kört umme de raempies dechte te draein. Veurdat ie kloor is

bin zien boovnbienn al nat. 't Vuult lauwig an en 't brengt gien verfrissige. Zien aandn, die ook nat'espötteld bin, veegt ie of an zien kiel, wat donkere vlækkn terwege brengt, maer 't emp was toch al nat.

I-j nemp wat gas terugge. 't Spuult over de wæg en de roetewissers kunn 't gewoon niet an, i-j ziet alles deur een waes.

't Is misskien beter een plæk an de kaante te zuukn, zo gebeurn d'r nog ongelukkn.

't Geluud van de twiede knetterslag raekt um as een deur de wiend voorte'dreevn golf. 't Verdooft zien trommelvliezn en dut een anslag op al zien zintuugn. I-j krimpt in mekaere en stopt pardoos, redt dan veurzechtig in de bærm. 't Is niet verantwoord umme deur te goan, i-j kan beter ier 't slimste ofwachtn.

Deur 't verreegnde en beslaegn glas ziet ie een eindtien vænderop wat boomn en weer muut ie an zien moejer deinkn.

't Liekt wel of de zoemer alle donder en bleksem op'espaerd ef en niet kan wachtn umm' 't te loozn. D'r kump zo'n geweld noar beneedn dat 't niet te kiern vælt.

Barend grilt en d'r kump kiepevel op zien nærms. 't Zwiet stet op zien veureufd dus van de kolde is dat niet.

"Wat is een meinse klein in zo'n natuurgebeurn," mompelt ie en veegt geliekertied met d' aand over 't glas.

Opies sköt ie geskrökkn in d' eugte en stöt gevuldig zien eufd an 't autodak.

Zag ie door beweegnge... een eindtien væderop... dat zal toch wel niet?
 Wie woagt um now buutn de deure, dan bi'j toch niet goed snek? 't Is ier aandere wel íenlijk en 't weer kan oe netuurlijk zomaer overvaaln.
 I-j bög um veurover en spænt zien oogn in umme 't beter te zien en wanneer 't reegngerdien iets lös sköf, ziet ie ze.
 Onder een vrij förse boom zittn ze, stief noast mekaere. De gezechtn bin vertrökkn en zie reern allebeidn.
 De deure sköt al lös veurdat ie noa kan deinkn en met grote stappn draeft ie noar de boom, zo'n twintig meter wiederop.
 De reegn gieselt um en i-j kan zowat gien oasem kriegn. Binn vuuf tel is ie deurwiekt maer i-j ef d'r gien ærge in.
 Dan is ie d'r en in de natte modder löt ie um op d' oekn zakkn.
 Twie kletsnatte snuties kiekkn um bange, maer ook met iets van ope an. 't Jochien ef de knie kepot en bi-j 't maegien drupt 't waeter uut de peerdestært.
 "Wat doe'j ier buutn? 't Is slim gevoorlijk! Ie maagn nooit onder een boom skuuln bi-j onweer. Kom maer gauw mee noar d' auto," skroewt ie want de neture overstemt zien woordn.
 't Jochien kump metiene in de bienn, 't maegien skrukelt wat. D'r is eur zovæke ezægd niet met vremdn mee mag goan.

Toch wint de angst veur 't onweer 't en vol vertrouwn laegt ze eur aendtien in Barends grote aand.
 't Gebaar dut um volskietn en i-j muut een keer slokkn.
 Weer deinkt ie an zien eign kienders.
 "Ku'j wel gloepns ærd loopn," röp ie met een klein læchien umme de mond.
 't Jochien trækt um al mee en ook 't meissien löt eur gewillig meevoern.

Eevn laeter zittn ze onderdak. Op de vloere ontstoan kleine plæssies die al rap groter wörn en ook de bekledige van de autostoeln wördt donker van 't vocht.
 Een dærde donderslag dut alle drie eevn in mekaere krimpkn, maer ierbinn liekt 't wat minder ærg en de kienders zuukn now stuun bi-j de man.
 Een menuut is 't stille, dan begint Barend te vroagn.
 "Vertelt now eerst ies wat aa'j an 't doen waarn," zæg ie.
 Beidn beginn teglieke te proatn, maer 't jochien wint 't.
 "Wi-j woln bloemn plukkn, want oma is jorig," antwoordt ie. "En zie viendt kezebloemn en adam en eva' en margrietn altied zo mooi," vult 't maegien an.
 Barend dut zien oogn dechte.
 Kezebloemn... adam en eva's... margrietn... I-j vuult um eevn weer tiene. "Bin die d'r dan nog?" vrög ie met zien eufd wat over de skolder noar achtern.
 Now is 't deerntien rapper en zie vælt zowat over eur eign woordn.
 "Dat wietn wi-j niet... en wi-j wietn ook niet oe as ze d'r uut zien, maer oma vertelt d'r altied over... en zie viendt ze mooi... en doorumme gongn wi-j ze zuukn."
 "Want zie is jorig!" zæg 't ventien en door is alles mee ezægd.

Weer is 't stille maer dat duurt niet van 't langstn.

De vierde slag is er ook teglieke met 't lecht. Dissnde overstemt en overvleugelt alle veurign. Zie wörn alle drie verbliend en verdoofd deur de fel'eid van zowel de bleksem as de donder. 't Zindert um eur én.

't Maegien löt eur bange tussn veur- en achterbaanke zakkn as umme gebörgneid te zuukn. 't Jochien ef zien oogn wiedwaegn lös en wat spi-j löp uut zien mond'oekn en drupt van zien kinne. "Net vuurwærk...," fluustert ie.

De boom, woor ze net nog onder zaatn, leg in twie elftn teegn de vlakke. Precies middndeur espleetn. Dr is een beginnegien van braand maer de neerstreamnde reegn ef die al gauw in de macht. 't Geluud en 't skiensel golvn langzem wæg.

Barend wet niet oe ie 't ef.

Woorumme is ie zomaer over disse binnwæg egoan? Aanders gong ie toch altied over de snelwæg?

't Mos zeker zo weezn... oger'aand misskien?

De buie trækt wieder en 't wördt wat rustiger. 't Gerommel nemp in umfang of en de wiend mindert. De oosbuie get over in een kalm oamnd'reegntien.

Barend draeit 't raem an zien kaante noar beneedn en de frissigeid stroomt noar binn. Dr zit ozon en ook wat zwoavel in de lucht. I-j snöf diepe deur zien neuze de lucht op en löt diezelfde lucht weer deur zien mond ontsnappn.

t Maekt een fluitnd geluud.

Dat was op 't nippertien... dat was net op 't nippertien...

De kienders ebbn dat niet zo begreepn, die proatn nog over dat vuurwærk en i-j löt 't maer zo.

"Wiet ie wat as wi-j goan doen?" vrög ie en metiene stært ie de auto. "Wi-j goan noar een bloemnwinkel en door koopn wi-j een grote bos bloemn veur oen oma en dan vertel ie mi-j woor aa-j woonn en dan breng 'k oe noar uus." "Ook margrietn?" vroagn ze teglieke. "Ook margrietn!" belooft ie.

Met een kalm genggien riedn ze deur 't deurwíekte landskap. De kienders snaetern druk met mekaere en bin alle naerigeid alweer vergeetn.

't Dut Barend goed dat gekwebbel op de achterbaanke en ook in zien ærte wördt 't wat rustiger.

Net veurdat ie de auto veur een bloemnzaeke wil parkeern nemp ie een besluit.

Wat over...! Neks over...!

Zie goan vanoamnd prebeern weer te proatn!

Riek van der Wulp-Genemuiden-

VERLOREN MELODIE

Of-edaankt vertrapt kapot,
zo lig iej doar in 't zaand.
Oen liedtie was niet langer hip
en klunk niet mear deur 't laand.

Een tiedtie lang wa-j favoriet,
iej galmen oaver de weide
De wöare en de melodie,
wie kenn'n ze allebeide.

En wa-w ok deden, iej waar'n der bie
wiej konn'n oe niet missen.
Oen melodie zat oons in 't heuf
bienoa niet uut te wissen...

Mar toen was doar iniens den dag
dat ze oe leuten zakken
een aandern had oe in-ehaald
had oe weten in te pakk'n!

Net ietsies aans, en eam vlugger
dat sprök de leu beheurlijk an.
Doar was een nieje hit geboaren,
iej kwamen op 't tweede plan.

Doar lig iej noe, vertrapt, kapot,
oen glorie is veurbiej.
Veur mij bi-j een herinnering:
Een verloren melodie.

Ik hoal de stukkies in mien haand
nog zie-k de glaans doarin.
Oen leam is nog niet veurbiej
Ik geef oe een niej begin!

Verloren Melodie: Diny Kloek- Hellendoorn -

Sunterklaos

(op de wijze van "Ons dorp" door Wim Zonneveld)

Ie deenkt misschien, hé Sunterklaos!
Ik snap het wel ie bint verbaost.
Ik weet het best, verkeerde tied.
Maar meinsenlief, 'k heb een probleem,
wat ie mij vreug'n was zo extreem.
Ik bin nou al mien centen kwiet.
Het gung al jaorenlaank niet goed.
Maar nou bin ik compleet bankroet.
Ik bin d'r deur, 'k zit zonder flappen.
't Is jammer en het spiet mij zo,
ie kriegt van mij niks meer cadeau.
Ik kan het echt niet meer behappen.

Refrein: De maon schient nooit meer deur de bomen.
Nooit zet ie meer oen schoe nog klaor
Het heerlijk avondje ekomen.
Dat is veurbij. Echt eerlijk waor.

Ie deenkt misschien hoe komp dat nou?
 'k Betaalde mij echt warklijk blauw
 Eerst had ik geld in aovervloed,
 Nou bin ik blut. 'k Zit op zwart zaod.
 En Pieterman die stiet op straot.
 Ik was gewoonweg veul te goed.
 Het is toch echt oen eigen schuld.
 Een kienderhaand is gauw evuld.
 Ja vrogger wel, hiel lang eleden.
 Nou wilt ze meer steeds meer en meer,
 het hold niet op het spiet mij zeer.
 Mit niks is men nog echt tevreden

Refrein:

Nee, nao vandaag kom ik niet weer.
 Ik gooi het bijltie d'r bij neer.
 't Is aover uut, niks an te doen.
 'k Geniet straks van mien olde dag.
 'k Deenk dat dat nou ook wel ies mag.
 Mien peerd en ik gaon mit pensioen.
 Dus lieve meinsen, hier ik groet,
 Oe allemaol, het giet oe goed.
 Ie deenkt nog vaak naor mag hopen.
 Aan 'd Olde man, an Sunterklaos,
 En ook nog wel an Pieterbaos,
 As ie straks zulf kado's mut kopen

Refrein:

Henk Hooijer -Zwartsluis-

De klokken luudt de tied weg...

Luuster is...! Stille is...! Heur iej de klokken wè...?
Bim... Bam... Bim... Bam...

Het geluud giet deur de galmgate. Het zweeft langs de oale beume; langs de huuze. Oaver wat ziej vrogger de kalverweide nuum'n. Het kröp langzaam 'n Es op. Het umsingelt buurman Gerritsen den met zien zendingsbussie löp en 't strik langs notaris Jansen den op ziene fietse deur 't dorp ridt. Langs de kroonluchters daalt 't op oons neer....Bim...Bam... Het klokken luud'n giet vandage de dag mechanisch. In disse jachtige tied is het gin doene veur de köster um iedere keer noa boa'm te klauteren um de te luud'n. Stel oe veur det hej net wil beginnen en de telefoon giet, det kan toch zekers niet? Koster Miskotte had 't er destieds ziene haene a vol an. Soms wödden hej bie estoane deur de knech van bakker Lemmers, ene Willem Lieverdink en ok wel es deur Ab en Aan't Lemmers. Dine luud'n vake umme 12.00 uur en 's zoaterdags oamd's um 7.00 of umme 8.00 uur net noa gelang. Dan wudd'n de zundag in 'eluud en zett'n Opoe 'n schone musse op en lea ziej 't breiwark an de kaente. 't Was 'n heel wark det luud'n en toen nöast ziene gewone hulpen de opgeschutten buurjongens, deels uut nieuwsgierigheid en deels uut ballorigheid hem hulpe anbeuden, namme dit met beide haene an. De bössels grepen en sprungen noar 't touw, hun klompen kletter'n op de vloere.

Bim...Bam...

Miskottes Gerthendrik vertul hun precies hoe of 't mos. Eén slag veurof was veur 't starven van 'n kind. Twee slage veurof veur 'n vrouwe en drie slage veur 'n man. Zo wudden de gesturvenen "verluud", zoas det heet'n. "Wiej wördt 't er verluud?", vreugen de meansen zich dan of... "Hej 't a vernumm'n ?"

Ok Frits Gerritsen en Jo Mollink waren in eschakeld as klokkeluuders van 'n Oalen Griezen. Jo Mollink zien vaa zea dan teeg'n ziene zonne: "Alloh, iej mut weer noar de kärke, want 'd er giet 't er weer ene met meziek..." Jo klauter'n dan noa boav'm, zett'n 'n wekker in 'n galmgat en as bieveurbeeld umme 2.00 uur, as de oaverledene wudd'n op'enummen, dan begun hej te luud'n. Vief minuten mosse luuden en dan mosse vief minuten wachen. Dan bunne 't touw an de gebinten en dan keke deur 'n galmgat of de begrafenisse was an'ekommen op 't karkhof. Was det het geval, hej kon het namelijk net vanof die heugte ziene, dan luud'n 'e weer vief of zes minuten lang.

Ma, iej weet hoe 't giet. 't Nieuwgien was 't er gauw of en 't begun de wichter dan ok danig te verveel'n . Bah..., a weer? A weer éne mét meziek...? 't Was toch zekers Miskotte zien wark? Hunnie waar'n toch gin köster? 'n Paar dage terugge had Jo 't ok nog edoane en moss'e noe a weer?

Miskotte zag de buuie hangen. Ziene hulpies waar'n d'er niet meer zo happig op. Hej mos 't er wat aens op bedeenk', ze belonen. En woar is 'n kind bliejer met te maken dan met zuutigheid? Mét 'n gevulde koeken of 'n krenteplassien veur de bewezen diensten heffe 't nog 'n paar keer ered. Toen zelfs det niet meer hulp heff'e 't touw zelf ma weer 't er hand enummen...

Bim... Bam... Bim...Bam...

De klokken luudt de tied weg.

Heur de klokk'n van oonz'n Griezen
Giet het dooien... Giet 't vriezen?
Luudt 'ze veur 't leam'n of de dood?
Klinkt hun lied veur klean en groot?

Ziej luudt bie 't hele ma ok 't halve uur...
Ziej luudt van water en van vuur
Hun bosschop wördt deur oons 'eheard
De bosschop wördt zo in 'ekleurd...
En blif noar 't eindeloze wiezen !

Mineke Mollink
Heldern.
